

VALTAKUNNALLINEN EVANKELIUMIJUHLA TURUSSA
Aamuhartaus su 1.7. klo 9.00
Lauri Parvio

Pelastus armosta

Ef. 2:4-10

Tämän sunnuntain aamuhartauden otsikoksi olen merkinnyt näiden evankeliumijuhlien yleisteeman mukaan ”Pelastus armosta”. Raamattu puhuu monin sanoin, ettei kukaan tule Jumalalle kelpaavaksi omilla ansioillaan. Ihminen voi pelastua vain Jumalan tiellä, Hänen sanassaan osoittamalla tavalla. Jumalan sanan opettamina voidaan oppia tuntemaan, ettei ole mitään muuta pelastumisen mahdollisuutta kuin se, minkä Jumala antaa armostaan. Tässä mielessä tänä aamuna lukemani Raamatun kohta on evankeliumia. Jeesuksen ohjelmaan sisältyykin, että juuri niille, joilla itsellään ei ole mitään Jumalan edessä, saarnataan evankeliumia. Viimekädessä koko ihmiskunta, me jokainen olemme siinä asemassa. Poimin Paavalin opetuksesta kolme asia.

1. Rikkomustemme tähden olemme kuolleet. – Nämä sanat ilmaisevat meille oman tilamme suhteessa elävään Jumalaan. Raamattu kuvaa ihmisen synkillä väreillä, mutta se sittenkään liioittelee, se puhuu totta. Rikkomuksiensa – siis syntinsä ja syyllisyytensä tähden kuollut on kuollut kaikelle hyvälle ja oikealle. Se ei ole satunnaista syntiin lankeamista, vaan siinä elämistä ja vaeltamista. Lukemani kohdan edelle apostoli kirjoittaa: *”Ennen te elitte tämän maailman menon mukaa”*. Sillä Paavali tarkoittaa kaikkea sellaista elämäntapaa, joka on Jumalan oman ilmoituksen ja hänen sanansa ja tahtonsa vastaista, epäuskoa. Raamattu kutsuu sitä synniksi, ja se erottaa meidät Jumalasta ja oikeasta elämästä.

Raamattu puhuu selvästi ja vakavasti synnin yleisyydestä. *”Ei ole yhtäkään vanhurskasta, ei yhtäkään ymmärtäväistä, ei ketään, joka etsii Jumalaa. Kaikki ovat luopuneet ja käyneet kelvottomiksi. Ei ole ketään, joka tekee hyvää, ei ainoatakaan [...] sillä kaikki ovat tehneet syntiä ja ovat vailla Jumalan kirkkautta.”* (Room. 3:10-12; 22, 23.) Maailmaa on verrattu hautausmaahan, jonka jokaiseen hautakiveen on kirjoitettu: ”He kaikki kuolivat samaan tautiin – synteihinsä.”

Synti ei ansaitse muuta kuin vihan ja rangaistuksen. Epäuskolla ja sen seurauksilla, rikkomuksillamme ja synneillämme, olemme vetäneet yllemme Jumalan pyhän ja oikeudenmukaisen vihan.

2. Armosta teidät on pelastettu – Pelastus on Jumalan teko. Sitä se on alusta loppuun asti. *”Mekin olemme Jumalan tekoa, luotuja Kristuksen Jeesuksen yhteyteen.”* Tällainen uusi luominen ei voi olla koskaan luodun omaa työtä. Pelastuksessa ei ole tilaa ihmisen työlle ja ansiolle. Jumala suunnitteli sen jo kaiken alussa. Kun Hänen suunnittelemansa aika oli kulunut umpeen, hän toteutti suunnitelmansa lähettämällä Poikansa Jeesuksen maailman Vapahtajaksi. Jeesus suoritti koko maailmaa ja meitä koskevan pelastustyönsä yksin. Silloin myös syntiin langenneen uskon tuleminen on myös ja ainoastaan Jumalan työ: *”...Jumala on teidät pelastanut antamalla teille uskon”*.

Pyhässä kasteessa tämä lahja on kerran saatu ja saadaan yhä vieläkin henkilökohtaiseksi omaisuudeksi. Siinä me synnyimme uudesti Jumalan lapsiksi. Kasteemme jälkeenkin Hän

etsii pois eksynyttä ja hänelle mahdollisesti selkänsä kääntänyttä lastaan ja vetää häntä luokseen käsittämättömän rakkautensa voimalla. Hän yksin on uskon alkaja ja päättäjä. Sen vuoksi jokainen Jeesukseen uskova joutuu tunnustamaan Paavalin tavoin: *"Jumalan armosta minä olen se, mikä olen."* (1. Kor.15:10)

Paavali ei kirjoita esillä olevassa kirjeensä kohdassa vain siitä, mitä Jumala on tehnyt, vaan hän ilmaisee myös syyn Jumalan tekoon. Syynä on rakkaus, joka kohdistuneena ansiottomaan syntiseen ja tulee julki armona. Jumalan armo on enemmän kuin säälin tunne. Sääli voi jäädä sydämen tunteeksi, mutta armo toimii, jotta synnin ja epäuskon pimeys väistyisi. Vaikka synti on kauhea asia, ei Jumala ole hylännyt meitä. Ei hän odottanut, että me olisimme kääntyneet Hänen puoleensa, vaan hän lähestyi meitä. Meidän syntimme ei voinut estää hänen rakkauttaan toimimasta. Hän armahti ja pelasti meidät. Meidät on todella armosta pelastettu.

Paavali toistaa tässä Efesolaiskirjeessä usein sanoja "Kristuksessa Jeesuksessa". Jumala on edeltäpäin määrännyt meidät *"yhteyteensä, omiksi lapsikseen, Jeesuksen Kristuksen tähden"*. Meillä on lunastus Kristuksen veressä. Hänessä me myös olemme saaneet perintöosan. Kristuksessa Jeesuksessa me rakennamme Jumalan asumukseksi Hengessä. Meidän tulee katsoa ja tarkkailla pelastustamme ja itseämme yksin Jeesuksesta käsin ja hänen yhteydessään. Siinä onkin koko autuus ja armo, että saamme niin tehdä. Vaikka Jumala onkin rakkaus, ei hän voinut katsoa läpi sormiensa syntiämme, mutta ei hän voinut myöskään ilman muuta meitä armahtaa. Maailman pelastamiseksi eivät riittäneet tunteet, eivätkä sanat. Siihen tarvittiin Golgatan ristin teko. Sen vuoksi meidän pelastuksemme on Kristuksessa Jeesuksessa. Ja Jumala tahtoo, että me uskomme sen. Kun se on kokonaan Kristuksen täytetyn varassa, se ei riipu mistään tekemisestämme tai omasta luonteen lujudestamme. Sen tähden ei kenelläkään ole syytä ylpeillä.

3. Mihin meidät on pelastettu? – Meidät on pelastettu kuolemasta elämään ja palvelemaan lähimmäisiämme. *"Jumala teki meidät, rikkomustemme tähden kuolleet, eläviksi Kristuksen kanssa."* Ihminen voi elää oikeasti vain synnistä pelastettuna. Jeesus kärsittyään syntien rangaistuksen oli vapaa synnistä, ja herätettiin kuolleista. Samoin mekin nyt hänen pelastustekoonsa liitettyinä kasteessa Jumalan antaman uskon kautta voimme elää sitä Jumalan tarkoittamaa elämää, joka suuntautuu tästä ajasta tarkoitettuun päämäärään, taivaaseen. Paavali kirjoittaa Roomalaiskirjeessä: *"Ajatelkaa tekin samoin itsestänne: te olette kuolleet pois synnistä ja elätte Jumalalle Kristuksessa Jeesuksessa"*. (Room. 6:11) Ja me saamme niin uskoa juuri näin Kristuksen lunastustyön perusteella.

Pelastaessaan meidät Kristuksessa Jumala loi meidät toteuttamaan tässä elämässä *"hyviä tekoja, joita tekemään Jumala on meidät tarkoittanut."* Ne ovat kuitenkin uskon hedelmä ja sen seurausta. Kristittyinä joudumme jatkuvasti kerraten opettelemaan, että elämme yksin Jumalan armosta Jeesuksessa, ja siitä kiitollisina palvelemme kaikkia lähimmäisiämme tässä ajassa – kodissa, perhepiirissä, työpaikalla ja vapaa-ajalla.